

בבית המשפט העליון

רע"פ 1851/19

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשים: 1. רגא אלגריגאווי
2. האני אלגריגאווי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק עפ"ג 43747-04-18 שניתן ביום 27.1.2019 על ידי כב' סג"נ יורם נועם וכב' השופטות רבקה פרידמן-פלדמן ושושנה ליבוביץ ובקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין

בשם המבקשים: עו"ד מאיר סויסה

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' סגן הנשיא י' נועם וכב' השופטות ר' פרידמן-פלדמן ו-ש' ליבוביץ) בעפ"ג 43747-04-18 מיום 27.1.2019, בגדרו נדחה ערעור המבקשים על גזר הדין של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט מ' כדורי) בת"פ 14-07-22926 מיום 11.3.2018.

רקע והליכים קודמים

1. המבקשים הורשעו בבית משפט השלום, על יסוד הודאתם שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום, המתלונן, שעבד כנהג משאית, ביצע הובלה עבור המבקש 1. בשל עיכוב בתשלום עבור ההובלה, התגלע סכסוך בין המתלונן לבין המבקש 1. ביום 25.5.2011, בעת שהמתלונן נהג במשאית במסגרת עבודתו, התקשר אליו המבקש 1, קילל אותו, הטיח בו כי הוא משתף פעולה ואיים עליו. כשעה וחצי לאחר מכן, בעת שהמתלונן המתין לבנו בעזריה, הגיעו למקום המבקש 1 ובנו, המבקש 2, כשהם מצוידים

במוט ברזל, ומלווים בשניים נוספים, שזהותם אינה ידועה (להלן: האחרים). המבקש 1 שבר את זכויות דלת הנהג. המתלונן יצא מהמשאית, מעד וכשנפל, הכו אותו המבקשים באמצעות מוט הברזל בראשו, בגבו ובידו.

כתוצאה מהמעשים, נגרמו למתלונן שבר בכף ידו וחבלות יבשות בראשו ובידו והוא נזקק לטיפול רפואי.

2. בבואו לגזור את דינם של המבקשים עמד בית המשפט על כך שעובדות כתב האישום מלמדות כי המבקשים ביצעו את מעשה העבירה לאחר תכנון מראש, וכי פוטנציאל הנזק ממעשיהם היה רב.

בית המשפט זקף לזכותם של המבקשים, בין היתר, את הודאתם במיוחס להם, ואת חלוף הזמן מביצוע העבירה ועד להגשת כתב האישום. לחובתם, זקף בית המשפט את הימנעותם מליטול אחריות על מעשיהם. כמו כן, נלקחו בחשבון עברו הפלילי הנקי של מבקש 1 ועברו הפלילי של המבקש 2 שכולל הרשעה וריצוי מאסר הפועל.

לבסוף, גזר בית המשפט על מבקש 1 מאסר בפועל למשך תשעה חודשים, מאסר על תנאי למשך שישה חודשים, פיצוי בסך 8,000 ש"ח וקנס בסך 3,000 ש"ח; ועל מבקש 2 נגזר מאסר בפועל למשך עשרה חודשים, מאסר על תנאי למשך שמונה חודשים, פיצוי בסך 4,000 ש"ח וקנס בסך 1,500 ש"ח.

המבקשים ערערו על גזר הדין.

3. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובתוך כך קבע כי עסקינן במעשי בריונות אלימים קשים ומתוכננים. כמו כן, קבע כי העונש שנגזר על המבקשים הולם את מכלול הנסיבות וכי אין מקום להתערב בו.

מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי, המופנית נגד חומרת העונש.

בקשת רשות הערעור ונימוקה

4. המבקשים עותרים לביטול עונשי המאסר בפועל שהוטלו עליהם או לחילופין, קיצורם כך שירוצו על דרך של עבודות שירות. כמו כן, עותרים המבקשים להפחית את סכומי הפיצוי והקנסות שהוטלו עליהם.

לטענת המבקשים, טעה בית המשפט המחוזי משלא נתן משקל ראוי לכך שזהו אירוע נקודתי, ללא תכנון מוקדם וללא קשירת קשר; לכך שהמבקשים הודו במיוחד להם ושנטלו אחריות על מעשיהם; ולחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה ועד להגשת כתב האישום. עוד טוענים המבקשים לאכיפה בררנית בעניינם, הנובעת מאי העמדתם לדין של האחרים שהיו מעורבים בתקיפת המתלונן, דבר שלטענתם מצדיק הקלה בעונשם. המבקש 2 טוען כי נפגעה זכותו להליך הוגן משלא ניתן תסקיר משלים בעניינו טרם נגזר דינו.

דיון והכרעה

5. כידוע, רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שאלה משפטית או ציבורית בעלת חשיבות כללית (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לב(3) 123 (1982)), או במקרים יוצאי דופן בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 3667/14 קראדי נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (1.6.2014)). הבקשה שלפני אינה עומדת באמות מידה אלו והיא עוסקת רובה ככולה בעניינם הפרטי של הצדדים. למעשה, בקשת רשות הערעור שלפני מופנית נגד חומרת עונשם של המבקשים. כידוע, הכלל הוא כי לא תינתן רשות ערעור במקרים אלו אלא אם מתקיימת סטייה ניכרת ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה (ראו למשל רע"פ 6916/16 קרינאוי נ' מדינת ישראל, בפסקה 13 (6.12.2016)). בענייננו, העונש שהושת על המבקשים איננו חורג ממדיניות הענישה הנהוגה והמקובלת במקרים כגון אלה (ראו והשוו: רע"פ 9543/16 מוחמד נ' מדינת ישראל (12.3.2017); רע"פ 7389/13 טייטלבאום נ' מדינת ישראל (17.12.2013)).

6. לאור התייחסותם הבהירה והמשכנעת של ערכאות קמא לטענת האכיפה הבררנית, לא מצאתי להיזקק לה שוב. כך לא מצאתי טעם טוב המצדיק התייחסות לטענת עיוות הדין שבפי המבקש 2 בגין אי קבלת תסקיר משלים בעניינו, לאור התמונה העגומה שעלתה מתסקיר המבחן שהיה מונח בפני ביהמ"ש השלום בעת גזירת העונש.

7. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג באדר ב' התשע"ט (20.3.2019).

שׁוֹפֵט